

נידה מד: (המשנה) עד מה: (ש12 מהסוף)

ביאורי מושגים
 פסול לכהונה - אישה שנבעלה לאדם שאסור עליה נפלה לכהן. ישנה מחלוקת רחבה מאוד אישה פסולים פוסלים את האישה ואלו לא.

ברייתא

מאיזה גיל בדיוק קטנה ראויה לביאה:
ר' מאיר: מגיל 3 שנים,
חכמים: מגיל 3 שנים ויום

במה נחלקו התנאים:
ר' ינאי: על היום האחרון של השנה השלישית,
ר' יוחנן: האם חודש חשוב שנה:
 לפי ר"מ - מספיק שנתיים וחודש,
 לפי חכמים - צריך 3 שנים מלאות.

הגמרא מביאה ראייה לשיטת ר' יוחנן: יש ברייתא הקובעת במפורש שיום בשנה חשוב שנה.

משנה

קטנה מגיל 3 שנים - נחשבת כראויה לביאה הנפ"מ היא לעניינים אלו:

- מתקדשת בביאה (או ע"י אביה או ליבם)
- מי שאסור עליה ובא עליה חייב,
- אם היא נידה היא מטמאת את בועלה,
- נשאת לכהן - תאכל בתרומה,
- בא עליה אחד מהפסולים - פסלה.

מתחת לגיל 3 אין משמעות לביאה.

תלמידי ר' עקיבא: דין זה של שלוש שנים הינו שרירותי!
 גם אם ידוע לנו שהיא נבעלה לרצון אין אנו פוסלים אותה לכהונה!

ר' חסדא: מלשון המשנה - 'כנותן יד בעיני' משמע שיש בתולים גם לפני גיל 3.

ספק הגמרא: האם לפני 3 שנים אין בתולין כלל, או שיש בתולין אלא שאם באים עליה הם חוזרים.
נפ"מ: אם באו עליה וראתה דם - האם זהו דם בתולים או דם נידה

ברייתא

33 נשים אלו: מעוברת, מניקה וקטנה (מגיל 11 עד גיל 12), יש סכנה אם יתעברו, מה דינם:
ר"מ: ישמשו עם מוך,
חכמים: משמשות כדרך - 'שומר פתאים ה'

קושיה: יוסטני טענה שהיא התעברה בגיל 7. מהברייתא משמע שעד גיל 11 אין חשש שתתעבר.

תשובה: א. דין זה נאמר רק בישראליות.
 ב. יוסטני שיקרה, היא לא התעברה כל כך מוקדם.

משנה

טן מגיל 9 שנים - ביאתו ביאה - הנפ"מ היא לעניינים אלו:

- מקדש את יבימתו בביאה (ונותן גט רק כשיגדיל ולא מתירה בתרומה)
- מי שאסורה עליו והוא בא עליה חייבת,
- אם בא על נידה נטמא
- אם היה פסול ובא על כהנת - פוסלה מתרומה,
- בא על בהמה פוסלה מהמזבח ונסקלת

מתחת לגיל 9 אין משמעות לביאה.

רב: הוא יכול להביא גט ליבמתו רק אחרי שיבעל אותה מחדש משיגדיל.
 רק אז היא נשואה לו לחלוטין ויכולה ליפטר בגט. לפני כן הנשואים חלקיים.

משנה

הגיל הקובע לעניין נדרים:
 בבת - עד גיל 11 - הנדרים לא נחשבים,
 מגיל 11 עד גיל 12 - הנדרים נבדקים,
 מגיל 12 - הנדרים נחשבים גם אם אין 'דעת' לבת

בבן - עד גיל 12 - הנדרים לא נחשבים,
 מגיל 12 עד גיל 13 - הנדרים נבדקים,
 מגיל 13 - הנדרים נחשבים גם אם אין 'דעת' לבן

המשנה חוזרת על עצמה לחדש שגם אם הצעירים נבדקו אחרי חודש והתברר שאינם בוגרים יש לבדוקם מאוחר יותר כדי לוודא האם התבגרו בינתיים.

ברייתא

ר' שמעון בן אלעזר חלק על המשנה (שהיא כשיטת רבי)
 רשב"א טען שיש להחליף את גילאי הבן וגילאי הבת

טעמו של רבי: 'ויבן ה' את הצלע' - מכאן שבינה יתרה ניתנה באישה,
טעמו של רשב"א: מתוך שהבן לומד הוא מתבגר מוקדם יותר.